Το πνεύμα των Πατέρων για παρόμοιες εορτές με τις σημερινές καρναβαλικές εκδηλώσεις

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 23 Φεβρουαρίου, 2009

Παραθέτουμε τον **62 κανόνα της Πενθέκτης Οικουμενικής Συνόδου**, ο οποίος καταδικάζει τις μεταμφιέσεις και τις μάσκες, όπως και τους χορούς και τους αστεϊσμούς, που ελάμβαναν χώρα σε παρόμοιες καρναβαλικές εορτές του παρελθόντος.

ΚΑΝΩΝ ΞΒ’

Τας ούτω λεγομένας Καλάνδας και τα λεγόμενα Βοτά, και τα καλούμενα Βρουμάλια, και την ν τη πρώτη του Μαρτίου επιτελουμένην πανήγυριν, καθάπαξ εκ της των πιστών πολιτείας περιαιρεθήναι βουλόμεθα. Αλλά μην και τας των γυναικών δημοσίας ορχήσεις, και πολλήν λύμην και βλάβην εμποιείν δυναμένας. Έτι μην και τας ονόματι των παρ’ Έλλησι ψευδώς ονομασθέντων θεών, ή εξ ανδρών, ή γυναικών, γινομένας ορχήσεις και τελετάς, κατά τι έθος παλαιόν και αλλότριον του των Χριστιανών βίου, αποπεμπόμεθα, ορίζοντες, μηδένα άνδρα γυναικείαν στολήν ενδιδύσκεσθαι, ή γυναίκα την ανδράσιν αρμόδιον. Αλλά μήτε προσωπεία κωμικά, ή σατυρικά, ή τραγικά υποδύεσθαι· μήτε το του βδελυκτού Διονύσου όνομα την σταφυλήν εκθλίβοντας εν ταις ληνοίς επιβοάν· μηδέ τον οίνον εν τοις πίθοις επιχέοντας, γέλωτα επικινείν αγνοίας τρόπω, ή ματαιότητος, τα της δαιμονιώδους πλάνης ενεργούντας. Τους ουν από του νυν τι των προειρημένων επιτελείν εγχειρούντας, εν γνώσει τούτων καθισταμένους, τούτους, ει μεν Κληρικοί οίεν, καθαιρείσθαι προστάσσομεν, ει δε Λαϊκοί, αφορίζεσθαι.

Ερμηνεία υπό του Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου:

Καλάνδαι ονομάζονται αι πρώται ημέραι του κάθε μηνός, εις τας οποίας οι έλληνες εσυνείθιζον να εορτάζουν, δια να απερνούν τάχα όλον τον μήνα με ευθυμίαν, και τα Βοτά δε και Βρουμάλια ελληνικαί ήτον εορταί· τα μεν Βοτά, ήτοι βοσκήματα και πρόβατα, εις τιμήν τού θεού του Πανός, όστις ενομίζετο από τους έλληνας ότι είναι έφορος των προβάτων και των λοιπών ζώων· τα δε Βρουμάλια, εις τιμήν του Διονύσου· Βρόμιος γαρ ήτο του Διονύσου επίθετον κοντά εις τους έλληνας από τον βρόμον, οπού σημαίνει τον ήχον και την βροντήν, ονομαζόμενος. Τούτο δε οι Ρωμάνοι Βρουμάλιον ωνόμαζον, ήγουν τον βρόμον· και την εορτήν, Βρουμάλια πληθυντικώς· οπού είναι το ίδιον ωσάν τα Διονύσια, καθώς τα έλεγαν οι έλληνες.

Προστάζει λοιπόν ο παρών Κανών, ότι τα τοιαύτα Ελληνικά, αλλά δη και η κατά την πρώτην Μαρτίου τελουμένη πανήγυρις, δια την ευκρασίαν τάχα του έαρος, να ασηκωθούν ολοτελώς από την πολιτείαν των Χριστιανών. Μήτε χοροί απλώς δημόσιοι γυναικών να γίνωνται, ούτε εορταί και χοροί από άνδρας ή γυναίκας εις όνομα των Ελλήνων ψευδοθεών. Ορίζει δε προς τούτοις, ότι **μήτε άνδρας να φορή ρούχα γυναικεία, ούτε γυναίκα ρούχα ανδρίκια· αλλά μήτε να μουρόνωνται με μουτσούνας και προσωπίδας Κωμικάς, ήτοι παρακινούσας εις γέλωτας ή τραγικάς, ήτοι παρακινούσας εις θρήνους και δάκρυα, ή Σατυρικάς**, ήτοι ιδίας των Σατύρων και Βάκχων, οίτινες εις τιμήν του Διονύσου, ως εκστατικοί και δαιμονισμένοι, εχόρευον· και ότι τινάς να μην επικαλήται το όνομα του συγχαμερού Διονύσου (όστις ενομίζετο πως ήτο δοτήρ του οίνου και έφορος), όταν πατώνται τα σταφύλια εις τους ληνούς, μήτε να γελά και να καγχάζη, όταν βάλλεται ο νέος οίνος εις τα πιθάρια. Λοιπόν όποιος από του νυν και εις το εξής, αφ' ου έμαθε περί τούτων εν γνώσει, επιχειρήσοι να κάμη κανένα από τα προρρηθέντα ταύτα δαιμονιώδη και Ελληνικά, ει με είναι Κληρικός, ας καθαίρεται, ει δε λαϊκός, ας αφορίζεται.

(ΙΕΡΟΝ ΠΗΔΑΛΙΟΝ σελ. 226-227)

(Πηγή:
http://www.kenef.phil.uoi.gr/dynamic/bookfull.php?Book_ID=14936&contents=)